

[Oluf Pedersen.]

brugsbegrænsning overser, at et rigt varebytte er nødvendigt for en stor produktion og velstand, og at produktionsbegrænsning kan give det resultat, at vi i stedet for kommer den modsatte vej, mod fattiggården. Vi har fra mit partis side sat ind mod statens pengeudpumpning, men vi er gået imod skatterne, og vi er gået imod den bundne opsparing og pengebindingen. Vi ønsker nemlig et frit og rigt varebytte udadtil og indadtil. Det er det, der giver den store produktion til gavn for os allesammen. Jeg nævner det, fordi der her efter mit skøn er begået en skæbnesvanger fejltagelse ved sidste vinters kriselovgivning, og denne fejltagelse er nu ved at vise sig bl. a. ved den stramning af likviditeten, der nu er sket, og som man må regne med fremover vil få meget dårlige virkninger.

Jeg vil også nævne, at denne lov, der jo først nu skal træde i kraft, vil medføre en meget stor administration med de næsten en halv milliard, der skal betales, hvortil kommer, at der skal gives dispensationer i lange baner, og inden det bliver klaret for den enkelte, går tiden. Det bliver noget underligt noget. Loven medfører mange besværligheder. Den medfører urimeligheder, og den medfører store omkostninger, og kravet om at få den ophævet vil utvivlsomt blive endnu stærkere end det krav, der var om at få rejsseskatten afskaffet. Når det da tilmed kan forudses, at loven kommer til at virke skadeligt for produktion og omsætning, så mener jeg, der må være mulighed for at få tilslutning til at ophæve denne lov.

Forøvrigt er der jo også et problem med de mange tusinder, ja, man kan vist godt sige titusinder, der ikke kan eller ikke vil betale. Man kunne rejse det spørgsmål: Skal der så gøres udlæg hos disse folk? Skal pantet eventuelt sælges? Og hvis man nu har gjort udlæg og pantet er solgt, vil jo vedkommende i stedet for de effekter, man har taget fra ham, få et sparebevis lydende på det beløb, som bortsalget af effekterne har indbragt, og så er det jo spørgsmålet, om vedkommende om 8 år kan købe sine effekter tilbage igen, og om ikke der vil blive stillet krav om erstatning for det tab, der er lidt, også for eventuelt afsavn. Ja, jeg spørger hvordan? Er det meningen, at loven skal håndhæves på den måde? Hvis man ikke vil håndhæve loven således, bliver spørgsmålet jo, om der i det hele taget er nogen, der vil betale, for så bliver det vel kun frivillige indbetalinger, og så kan man undvære loven. Og det er også det eneste rigtige. Det må være det naturlige, at denne lov

forsvinder, nu da man ser, at det, den skal modvirke, er blevet til det modsatte. Når staten tager penge i form af skatter og er oppe på omkring 5 milliarder kr. i årligt beløb, hvoraf den ene milliard stammer fra sidste gang, den højtærede finansminister sad ved roret i ministeriet Knud Kristensens tid, og en milliard eller et beløb deromkring stammer fra den sidste periode, hvori den højtærede finansminister har regeret som finansminister i ministeriet Erik Eriksens tid, når man er oppe på så store beløb i skatter, skulle man i og for sig tro, at man kunne lade borgerne råde over det beløb, der bliver til rest, således at man ikke også træffer bestemmelse om, hvorvidt de skal sætte det i sparekassen eller kan disponere over det på den måde, som de selv finder er den fornuftigste.

Vi har hele tiden været imod loven om bunden opsparing rent principielt, ligesom vi var imod rejsseskatten, og når en lov viser sig at være en fejltagelse, bør den ophæves; jeg håber, at regering og rigsdag er enig med mig heri, og at vi derfor kan komme af med loven. Jeg vil anbefale lovforslaget til villig og meget hurtigt behandling; det burde i grunden behandles som en hastelov.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om omsætningsafgift af forskellige varer og i lov om toldafgifterne [afgift af fjernsynsmodtagerapparater].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3095; fremsættelsen findes i tidenden sp. 48).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Poul Hansen (Slagelse): Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til det foreliggende forslag. Efter at fjernsynet er blevet en realitet også herhjemme, tilsigter det lille forslag, at fjernsynsmodtagerapparater i afgiftsmæssig henseende ligestilles med radiomodtagere og radiogrammofoner, d. v. s. at der betales en afgift af 15 pct., og endvidere tilsigter lovforslaget, at der sker en tilsvarende ændring i toldloven, således at de også efter denne lov får samme stilling som radioapparater. Vi kan fra mit partis side anbefale dette forslag og dermed også tiltræde, at fradraget på de 300 kr. for radiomodtagere, som blev indsat i loven, der blev gennemført sidste efterår, ikke kommer til